

tânguiri materne (în memoria fraților mei)

Misionara

haide Dora haide mă
îndemna mama uite
razele astea mult prea albe
mâinile tale găurite
trupul tău alunecând perfect
razant
cât de singură mă simți mamă
tu nu
ai să îmi mai povestești nimic?
„de ce ai fost atât de
neînduplecat cu noi
doamne,, viețile tale
de mine străine
încă
netrăite și ochiul bolnav al mătușii
pironit dincolo
de sârma ruginită
nucul din poartă reînviat
în brațele tale durerea pădurii
mireasma salcâmlor
tineri ooo câtă frumusețe
câtă doamne în suflete betege
în crestele astea fragile
copiii mei
neAlții
aiurea
copiii mei
zdrobiții
sfârtecați sub coapsa muntelui
ce parcă strigă
cu mâinile la gură
!gata
gata
să mă năruiască.